

*Toekenning
Wereldleraar van het Millennium*

YUGA ĀCĀRYA ŚRĪ ŚRĪMAD
BHAKTIVEDĀNTA NĀRĀYAṆA MAHĀRĀJA

[Samen met een lezing door Śrīla Nārāyaṇa Gosvāmī Mahārāja volgt hier een korte reportage van een historisch festival, dat plaats vond in Vṛndāvana tijdens de Vraja-maṇḍala Kartika *parikramā* van dit jaar. Op dat festival werd Śrīla Gurudeva Mahārāja de titel “Ācārya van het Millennium” toegekend. Vlak vóór en direct na het feest zei hij tegen de toegewijden in zijn eigen Śrī Keśavajī Gauḍīya Maṭha in Mathurā, dat hem die eer volgens hemzelf niet toekomt. Eigenlijk zou Śrīla Rūpa Gosvāmī met deze titel moeten worden geëerd. Hij heeft deze eretitel dan ook aanvaard uit naam van onze voorgaande *ācāryas*, zoals Śrīla Rūpa Gosvāmī, Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura en Śrīla Svāmī Mahārāja (Śrīla Prabhupāda).]

Unchagaon, India, 31 oktober 2003 – In Uchagaon (het dorp van Lalitā-sakhī) hebben Vrajācārya Pith en het Wereld Religieus Parlement in Delhi de titel “Yuga Ācārya” toegekend aan *parama-pūjyapāda* Śrīla Bhaktivedānta Nārāyaṇa Gosvāmī Mahārāja.

Het programma begon met het zingen van traditionele en oude liederen door de *paṇḍitas* van Nandagaon en Varāna. Daarna hebben diverse vertegenwoordigers van ieder dorp de *puṣpā abhiśeka* (“baden” met een bloemenregen) van Śrīla Nārāyaṇa Mahārāja uitgevoerd. De dorpschouwen van verscheidene gemeenschappen wierpen bloemen op het goddelijke lichaam van Śrīla Mahārāja en eerden hem met bloemenslingers. Svāmī Śyāmajī, het hoofd het Wereld Religieuze Parlement, schonk Śrīla Mahārāja een bovenkleed, een speciaal kledingstuk voor de Yuga Ācārya. Daarna werd Śrīla Mahārāja een certificaat aangeboden door Deepak Rāja Bhaṭṭa, het hoofd van Vrajācārya Pith.

De volgende personen hebben Śrīla Nārāyaṇa Gosvāmī Mahārāja een bloemenslinger aangeboden:

Voorzitter van Varṣana en Nandagaon

Hoofd van de Vraja gopa gemeenschap, Śrī Singh Cadri

Hoofd van de Lalitā-devī tempel, Śrī Kṛṣṇananda Gosvāmī

Hoofd van Premapith Dijara, Śrī Lalitjī

Hoofd van de *brāhmaṇa* gemeenschap van Uchagaon, Paṇḍita Hari-vallabha Sharma

Hoofd van de *brāhmaṇa* gemeenschap van Gazipur Village

Śrī Gaṅgashamjī

Hoofd van Chiksoli (het dorp van Citra Sakhi)

Seniore dokter van Varṣana, Śrī A.K. Sharan

Śrī Kṛṣṇakumar Maheśvarī

Padmanabha Mahārāja werd toen door de organisatoren gevraagd naar het podium te komen om de tekst op de herdenkingsplaat te lezen. Hoewel de tekst grammaticaal niet in perfect Engels was geschreven, hadden de woorden een kracht en een precisie, waarvan het publiek vond, dat ze alle talen van deze wereld transcenderen.

“Vrajācārya Pith en het Wereld Religieus Parlement van Nieuw-Delhi, India, presenteren de Wereldleraar (Ācārya) van het Millennium. Verankerd in de omvattende spirituele rijkdom van de Veda’s en de Vedaṅga’s, Ayurveda, Jyotiṣa (astrologie) en aanverwante wetenschappen; de beschermer van traditioneel erfgoed, welbespraakt in de doctrines van het Sanskriet, de moeder der talen, sterk overtuigd van haar verspreiding en bevordering; een hartstochtelijk zoeker naar humaan sociaal welzijn; gewijd aan het traditionele pad van Caitanya Mahāprabhu, Caitanya Maṭha en de bhaskara gurus, discipel van

*Śrīla Bhakti Prajñāna Keśava Gosvāmī Mahārāja en door-
drenkt van dienstverlening in bhakti; een opmerkelijke volge-
ling en aanhanger van de Aryan sanātana filosofische tradities,
bevorderaar van de liefde voor alle godsdiensten, nederigheid
en onzelfzuchtigheid jegens iedere religie, geheiligd met smette-
loze spiritualiteit en schenker van diepe liefde aan een ieder;
volgeling en beoefenaar van de verlichtende sanātana kennis,
die een grote traditie van universeel broederschap draagt; ge-
wijd aan de bevordering en bescherming van de unieke cultuur
van Vraja en omgeving en onmetelijk verlangend naar de her-
ontwikkeling van Vraja – Zijne Goddelijke Heiligheid is ver-
licht en wordt omarmd door goddelijke mildheid en is een ge-
zaghebbende Ācārya met grote geleerdheid, een leraar der lera-
ren, een bewaker en vaandeldrager van de beweging voor Kṛ-
ṣṇa-bhakti – Zijne Goddelijke Genade om viṣṇupāda aṣṭottara-
śata Śrī Śrīmad Bhaktivedānta Nārāyaṇa Gosvāmī Mahārāja.”*

[Śrīla Nārāyaṇa Mahārāja richtte zich toen tot de leider van de Vraja Pyadisha, Deepak Rāja Bhaṭṭa, en tot alle verheven en vermaarde geleerden uit Varṣana, Nandagaon en andere plaatsen van Vraja. Hij gaf zijn lezing in Hindi, die simultaan werd vertaald door Śrīpād Akhileśa dāsa Adhikārī voor westerse toegewijden, die het geluk hadden een koptelefoon bij zich te hebben. Later werd het door Śrīpād Rāmacandra dāsa Adhikārī voor de transcribent van dit document vertaald.]

Śrīla Nārāyaṇa Mahārāja – “Ik ben in geen geval geschikt voor de hogeklasse eer, die u me hebt toebedacht. Dankzij uw eigen grootheid, goedgunstigheid en liefdadige karakter hebt u me deze eer toegekend. Ik voel me beschaamd om deze aanduiding te aanvaarden, want dit is voor mij te hoog verhe-

ven. Syāmājī, het hoofd van het Wereld Religieuze Parlement, en Deepakjī, het hoofd van de Vraja Pyadisha, hebben keer op keer aangedrongen om me deze toekening te geven en ik heb de eer keer op keer geweigerd. Uiteindelijk hebben ze me gedwongen hem te aanvaarden. In deze eretitel hebt u het woord *ācārya* gebruikt. Wat dat betreft zijn er zoveel *ācāryas* uit het verleden, zoals onze Gosvāmī's, Śrī Madhvācārya, Śrī Vallabhācārya enzovoort. In vergelijking met hen ben ik onbeduidend. Ik begrijp de reden niet, waarom u me allemaal zo geschikt vindt voor de aanduiding Yuga Ācārya. Dit is Kali-yuga, waarin zoveel verheven, zelfgerealiseerde *ācāryas* zijn verschenen. Het kan zijn, dat dit Kali-yuga is en dat ik de huidige of meest recente *ācārya* van Kali-yuga ben.

“Eén ding is echter wel waar. In de grond van mijn hart heb ik me altijd volkomen overgegeven en ben ik toegewijd geweest aan de Vrajavāsī's. Mijn zeer grote zorgelijkheid is, dat alle belangrijke plaatsen in Vraja-maṇḍala bezig zijn te verdwijnen en er wordt niet op de juiste wijze naar ze omgekeken. Er is tegenwoordig betrokkenheid in de mensen, zoals die van onze Śrīpād Ramesh Bābāji en anderen. Ik heb gehoord, dat er een ontzaglijke hoeveelheid rupee's voor de renovatie van Vraja-maṇḍala was gereserveerd, maar dat het geld is verdwenen in de zak van particulieren.

“Ik heb deze *parikramā* georganiseerd om buitenlandse toegewijden hier naartoe te halen en hen over de glorie van Vraja-maṇḍala te vertellen en hen die glorieuze plaatsen te laten zien. Ik wil hen graag de glorie van de heilige plaatsen laten begrijpen. Ik wil hen ook de verwaarloosde conditie van deze plaatsen laten zien, zodat ze over de renovatie ervan

kunnen gaan nadenken. Deze vreemdelingen moeten zien, waaraan ze hun leven geven en via hen zal ik doen, wat ik kan, om de spelplaatsen in Vraja opnieuw in ontwikkeling te brengen.

“Ik heb op eigen kracht Brahma-kuṇḍa en Uddhava-kyari geprobeerd te renoveren, die praktisch helemaal in verval zijn geraakt, maar de overheid was niet bereid om mee te werken. In Uddhava-kyari hebben we een groot aantal bomen geplant, maar toen zeiden leden van de overheid, “Waarom heb je dat zelf gedaan? Je moet dat via de regering doen.” Als we inderdaad de weg via de regering nemen, doen ze niets om te helpen. Ik wil Uddhava-kyari herontwikkelen en ik heb er al 150.000 rupee’s aan besteed. De regering schreef me, “Plant daar geen bomen.” Maar voordat die brief me had bereikt, hadden we de aanplant al in twee dagen afgerond. Ik heb de districtsbestuurder ontmoet, maar die heeft geen hersens. Ik heb tegen hem en zijn vrienden gezegd, ‘In het hele universon is Vraja de belangrijkste plek en jullie willen de renovatie ervan verhinderen?’

“Volgens mij zit er niet één echte Indiër in het Parlement, anders hadden ze erover gedacht om deze plaatsen te renoveren. Deze Vraja-maṇḍala is de ziel en zaligheid van Bharata (India) en tenzij we haar cultuur aanvaarden, is ons leven tevergeefs. Dit heeft alleen de naam een Indiaas Parlement te zijn. Als de leden Indiaas zouden zijn, hadden ze de zorg op zich genomen.

“Śrīmatī Rādhikā is Vṛndāvanēśvarī. Kṛṣṇa kan Vrajeśvara zijn, maar Hij kan niet Raseśvara zijn, want onze Śrīmatī Rādhārāṇī is Raseśvarī. Kṛṣṇa danst, als Śrīmatī Rādhikā met

Haar vingers knipt. Niet alleen Rādhārāṇī, zelfs Moeder Yaśodā maakt Hem doodsbang met een stok.

“Śrī Kṛṣṇa valt aan de voeten van de *gopīs*. Alle halfgoden vereren Hem als Bhagavān, maar de positie van deze *gopīs* is zo hoog verheven, dat de Allerhoogste Persoonlijkheid Gods, Kṛṣṇa, aan hun lotusvoeten valt. Hij had tegen de *gopīs* gezegd,

*na paraye 'hamṁ niravadya-samyujam
sva-sādhu-kṛtyam vibudhayusapi vaḥ
ya mabhajan durjara-geha-sṛṅkhalah
samvṛscya tad vaḥ pratiyatu sādhana*

Śrīmad-Bhāgavatam (10.32.22)

Ik ben niet in staat jullie smetteloze dienstverlening te vereffenen, zelfs niet in een levensduur van Brahmā. Jullie relatie met Mij is ongeëvenaard. Jullie hebben Mij vereerd en alle huiselijke banden, die moeilijk zijn op te geven, hebben jullie verbroken. Laten jullie eigen glorieuze daden jullie daarom tot compensatie dienen.

“Ik ben volkomen verzonken in en beïnvloed door de cultuur van Vraja-bhāva. Het is de ware ‘*jyotir gamaya*’, het licht waarin we moeten binnengaan. We moeten leren begrijpen, dat de uiterste grens van *bhagavat-prema* (liefde voor God) *rādhā-dāsya* (diensverlening aan Śrīmatī Rādhikā) is.

“Wat is *bhagavat-prema*? Zonder *rādhā-dāsya* kan men Śrī Kṛṣṇa niet bereiken. Wie is een Vrajavāsī? Niet iedereen, die in Vraja is geboren, is een Vrajavāsī. Een Vrajavāsī is iemand met het gevoel van Nanda Bābā, of Moeder Yaśodā, of Śrīmatī Rādhārāṇī. Iemand met een *bhāva* (transcendente emotie), zoals die van Nanda Bābā – ‘Kṛṣṇa is mijn zoon’ – of ‘Śrīmatī

Rādhikā is mijn *sakhī*, is een Vrajavāsī. Iemand met een dergelijke relatie met Śrīmatī Rādhikā denkt, ‘We willen geen rechtstreekse relatie met Kṛṣṇa. Onze meesteres, onze ziel en zaligheid, is Śrīmatī Rādhikā. Als Kṛṣṇa me roept, ga ik niet naar Hem toe. Ik doe alleen datgene, dat nodig is om Hen bij elkaar te brengen.’ De *mañjarīs*, de Vrajavāsī’s, die denken, ‘Śrīmatī Rādhikā is onze vriendin’ hebben begrepen, dat Kṛṣṇa door Haar volkomen wordt beheerst. Ze zijn *pālya-dāsīs* van Śrīmatī Rādhikā en zijn zo groots, dat ze Kṛṣṇa zelfs kunnen tegenhouden, als Hij op weg is naar een ontmoeting met Haar. Deze cultuur zit vol *prema*.

“Deze spirituele cultuur is nu in Vraja gedegenereerd. Ik zou graag willen zien, dat mensen van buiten, die naar deze cultuur komen kijken, door de inwoners op een eerbare wijze worden benaderd – ze mogen de westerlingen niet beroven om hun eigen zakken te vullen. De Indiërs zelf lezen tegenwoordig *Śrīmad-Bhāgavatam* niet meer en die leden in het Parlement zeker niet. Ik denk niet, dat er iemand in het Parlement zit, die deze waarheden kent of zelfs *Śrīmad-Bhāgavatam* ooit heeft gelezen.

“Ik ben blij, dat Śyāmadāsajī, het hoofd van het Wereld Religieuze Parlement, mijn vertaling en commentaar op *Śrī Bhāgavad-gītā* heeft gelezen en het kan waarderen. *Bhāgavad-gītā* is onze ware schatkist. Ik heb niets bijzonders gedaan. Ik heb eenvoudig het commentaar van Śrīla Viśvanātha Cakravartī Ṭhākura vertaald en zijn restanten aanvaard – en ik heb zelf ook iets geschreven.

“Ons Vraja bestaat uit Kadamba-kyari (Uddhava-kyari), Pavana-sarovara en vele andere plaatsen van het transcenden-

te spel van Śrī Kṛṣṇa en ik heb naar vermogen geld gegeven om ze te renoveren.

“Ik wil die bureaucraten van de overheid proberen bij te brengen, dat door mijn renovaties van Vraja-maṇḍala hun eigen status zal worden geprezen, maar dat begrijpen ze niet. Ze zeiden, dat we dit op een juiste manier moeten doen,

‘Overleg een voorstel’. We hebben een voorstel overlegd, maar vier maanden lang is er niets gebeurd. De districtsbestuurder werd overgeplaatst en er werd geen actie ondernomen om iets te renoveren. We zijn begonnen om Terkadamba en Pavana-sarovara zonder hun hulp te renoveren en we zijn al begonnen met het reinigen van het water van Rādhā-kuṇḍa en Mānasī-gaṅgā. We proberen ook het water van Pavana-sarovara, Pili Pokhara en Yaśodā-kuṇḍa te zuiveren. We hebben er installaties naartoe gebracht en daarmee hebben we driekwart reeds gezuiverd en we gaan proberen om ook de rest te reinigen evenals de Yamunā. Ik zal hen helpen met de bijstand van rijke wetenschappers en anderen.

“Yāvaṭa is de woonplaats van de schoonouders van Śrīmatī Rādhikā – niet Nandagaon. We geloven niet, dat Nandagaon de woonplaats is van de schoonouders van Śrīmatī Rādhārāṇī, maar dat het Yāvaṭa is. Śrīmatī Rādhikā is niet met Kṛṣṇa getrouwd. Rādhikā is Kṛṣṇa dierbaar, maar Yogamāyā heeft Hun huwelijk niet toegestaan. Als Śrīmatī Rādhikā de vrouw van Kṛṣṇa was geweest, was Nanda Bābā Haar schoonvader geweest en hadden ze Haar in hun huis genomen – maar dat hebben ze niet gedaan. Ze heeft daar nooit gewoond. Satyabhāmā en Rukmiṇī hadden zoveel kinderen. Waarom heeft Śrīmatī Rādhikā geen kinderen?”

“Śrīmatī Rādhikā heeft niet als bruid in het huis van Nanda Bābā gewoond, omdat ze Kṛṣṇa’s minnares is. Deze *rasa* van overspelige liefde (*parakīya-rasa*) is de hoogste *rasa*. Een echtgenote is een soort bediende. Als men een getrouwde vrouw wordt, is men gedwongen de echtgenoot te dienen en is haar man gedwongen haar te voorzien van benodigdheden,

zoals kleding en andere toebehoren. We hebben nooit gezien, dat Kṛṣṇa kleding, zeep of dergelijke andere artikelen aan Śrīmatī Rādhikā heeft gegeven. Hij gaf Haar alleen bloemenslingers, die niets kosten. Hij heeft aan de *gopīs* ook nooit een cent besteed.

“We moeten het veronderstelde huwelijk van Śrīmatī Rādhikā in overeenstemming brengen. Ze werd uitgehuwelijkt in Bhandiravana, maar dat was geen echt huwelijk. Dat gebeurde door middel van het *gandarva* systeem van het uitwisselen van bloemenslingers. Er waren geen schoonouders aanwezig. In opdracht van Yogamāyā zijn Rādhā en Kṛṣṇa nooit getrouwd. De essentie van deze *Śrīmad-Bhāgavatam* is *parakīya-bhāva* en dit is hetgeen Śrī Caitanya Mahāprabhu is komen brengen. Ik wil het idee van Śrī Caitanya Mahāprabhu presenteren.

“*Śrīmad-Bhāgavatam* werd gesproken door Śrī Śukadeva Gosvāmī en werd gedocumenteerd door Vyāsadeva. Dit is hetgeen Śrī Caitanya Mahāprabhu is komen geven. Hij heeft aanvaard, dat Śrīmatī Rādhikā nooit met Kṛṣṇa getrouwd is geweest en onze Gosvāmī’s, zoals Śrīla Rūpa Gosvāmī, Śrīla Sanātana Gosvāmī en Śrīla Jīva Gosvāmī, volgen dezelfde lijn. Er zijn zoveel voorbeelden van de genade van Śrī Caitanya Mahāprabhu in de vorm van *Sri Bhakti-rasāmṛta-sindhu* van Śrīla Rūpa Gosvāmī. Deze boeken beschrijven deze principes.

“Ik wil Yāvaṭa renoveren. Ik ben naar die heilige plaats van de schoonouders van Śrīmatī Rādhikā gaan kijken en ik zag, dat de managers godsbeelden van Durgā-devī en Gaṇeśa, Śaṅkara en Pārvatī op het altaar hadden geïnstalleerd. Ik was erg bedroefd om die halfgoden daar te zien staan. Ik zei tegen

de managers, ‘Als jullie die beelden van het altaar afhalen, zal ik deze plek ontwikkelen.’ Maar ze werden woedend.

“Ik probeer deze kleine plek te verfraaien, waar het spel van Yāvaṭa herinnerd kan worden. Er staat nu zelfs geen *vaṭa* boom meer in Yāvaṭa, maar er staat een andere boom. Dit is beschamend.

“In Rasa-sthali in Vṛndāvana staat ook geen *vaṭa* (*banyan*-boom) meer. Ik wil daar een *vaṭa* planten. Ik kwam erachter, dat Bhaṭṭajī deze plaats wil renoveren. Laten ze een programma opstellen, zodat ik het kan zien. Omdat ik deze heilige plaats al eerder wilde dienen, kan ik het met hun programma uitbreiden.”

[Na de toespraak van Śrīla Mahārāja kwam de heer Śyāma, de organisator van het programma, naar het podium en dankte hem, waar bij hij zich tot hem richtte als “zijn kameraad”. Hij legde uit, waarom hij het woord “kameraad” had gebruikt, “Wanneer wij Vrajavāsī’s van iemand houden, aanvaarden we hem als ons eigen intieme familielid, dus dan noemen we hem “kameraad”. Deze Yuga Ācārya, deze kameraad, heeft laten zien, dat hij voor deze post geschikt is. Hijzelf zegt, dat hij er niet voor geschikt is, maar zijn nederige woorden zijn juist het symptoom van de grootheid van grote persoonlijkheden.]

[Enkele *paṇḍitas* uit Nandagaon waren verontwaardigd, dat Śrīla Mahārāja had gezegd, dat Nandagaon niet de woonplaats was van de schoonouders van Śrīmatī Rādhārāṇī en daarom sprak Śrīla Mahārāja verder.]

Śrīla Nārāyaṇa Mahārāja – “*Śrīmad-Bhāgavatam* is geschreven in *parokṣavāda*. *Parokṣavāda* is een indirecte uitspraak. Bijvoorbeeld, Kṛṣṇa zei tegen de *gopīs*, die naar Hem waren toegekomen, nadat ze Zijn fluitspel hadden gehoord, ‘Gaan

jullie terug naar huis en sta jullie echtgenoot ten dienste. Het is de *dharmā*, religieuze plicht, van een kuise vrouw om haar man te dienen – zelfs al is haar echtgenoot lelijk, ziek, lam, kreupel of grof.’ ‘Oh,’ antwoordden de *gopīs*, ‘we hebben zojuist deze boodschap van Jou gehoord. Je bent zo groot, dat Je ons deze instructie kunt geven en daarom ben Je onze *guru*. We hebben van onze autoriteiten gehoord, dat we eerst onze *guru* moeten dienen en dan de anderen. We aanvaardden Jou als onze *guru*, want Jij geeft ons deze religieuze kennis. Je bent bovendien onze ware *pati*, iemand die anderen voedt. Jij bent de persoonlijkheid, die ons hart voedt. Jij voedt iedereen, zelfs onze echtgenoot en daarom ben Jij onze *pati* in de ware zin des woords.’ *Pati* betekent ook echtgenoot.

“We moeten daarom begrijpen, dat deze paragraaf uit *Śrīmad-Bhāgavatam* indirecte uitspraken bevat. Śrīmatī Rādhikā bezit alle eigenschappen, die Śrī Kṛṣṇa aantrekt. Tegelijkertijd is Kṛṣṇa zo aantrekkelijk, dat Hij Haar aantrekt. Hij trekt Śrīmatī Rādhikā meer aan, dan dat Hij door Haar wordt aangetrokken. Dus ik wijs Kṛṣṇa niet af. Hij is oneindig mooi en heeft zulke oneindig grote eigenschappen, dat zelfs Śrīmatī Rādhikā door Hem wordt aangetrokken. Denk alsjeblijft niet, dat ik de verheerlijking van Kṛṣṇa ondermijn door Śrīmatī Rādhikā te verheerlijken. Ik probeer niet om Kṛṣṇa kleiner te laten voorkomen. Door middel van *parokṣavāda*, indirecte referentie, prijs ik Hem wel degelijk.”

[Pūjyapāda Mādhava Mahārāja had twee verzen gecomponeerd ter ere van Bhaktivedānta Śrīla Nārāyaṇa Mahārāja, die de toekening van Yuga Ācārya kreeg. Het eerste vers is zowel voor zijn Guru Mahārāja, zijn *dikṣā-guru*, Śrīla Vāmana Mahārāja, als voor zijn

śikṣā-guru, Śrīla Nārāyaṇa Mahārāja. Het tweede vers is geschreven voor Śrīla Nārāyaṇa Mahārāja.]

*vande bhaktivedāntau śrī
vāmana nārāyaṇau sahaditau
gaudadaye śobhabantau (puṣṭabantau)
parivrajakācārya yugācāryau*

(eerste śloka)

*yugācārya prabhum vande śrī
nārāyaṇa karuṇamayam
śrī rādhā dāsye lobham datva
tarayate bhuvana trayam*

(tweede śloka)

[tweede śloka] Ik bied mijn eerbetuigingen aan hem, die de titel Yuga Ācārya werd toegekend, Śrīla Bhaktivedānta Nārāyaṇa Gosvāmī Mahārāja. Hij is een oceaan van genade. *Rādhā dāsye lokam datva* – hij schenkt gretigheid voor het volgen van de dienstmeisjes van Śrīmatī Rādhikā en met het schenken van deze gretigheid bevrijdt hij de drie werelden.

Engelse tekst © 2020 Gauḍīya Vedānta Publications
5417 Valley View Rd.
El Sobrante, CA 94803
harikatha@harikatha.com
3 mei 2020

Nederlandse vertaling: 2020 Indirā dāsī
Pro Deo Uitgever Jaya Rādhe
www.jayaradhe.nl